

Výrok rozsudku

1. Články 21, 22 a 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií sa majú vykladať v tom zmysle, že ukladajú členskému štátu, ktorého právne predpisy stanovujú povinnosť odbornej prípravy v dennej forme a zákaz súčasne sa zapísať na dve odborné prípravy, povinnosť automaticky uznávať doklady o formálnej kvalifikácii uvedené v tejto smernici a vydané v inom členskom štáte po skončení odborných príprav, ktoré sa čiastočne prekrývajú.
2. Článok 21 a článok 22 písm. a) smernice 2005/36 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby hostiteľský členský štát overil splnenie požiadavky, či celková dĺžka, úroveň a kvalita odborných príprav v externej forme nie sú nižšie než v prípade odborných príprav v dennej forme.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Žaloba podaná 7. februára 2018 – Francúzska republika/Európsky parlament

(Vec C-92/18)

(2019/C 44/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (v zastúpení: F. Alabrune, D. Colas, E. de Moustier, B. Fodda, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobkyne

- zrušiť program plenárneho zasadnutia Európskeho parlamentu konaného v stredu 29. novembra 2017 (dokument P8_OJ (2017)11-29) v rozsahu, v akom zahŕňa rozpravy o spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu Únie na rozpočtové obdobie 2018, program zasadnutia konaného vo štvrtok 30. novembra 2017 (dokument P8_OJ (2017)11-30) v rozsahu, v akom zahŕňa hlasovanie, po ktorom nasleduje vysvetlenie hlasovania o spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu, legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 30. novembra 2017 o spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu (dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV(2017)0458 v predbežnom znení), ako aj akt, ktorým predseda Európskeho parlamentu v súlade s článkom 314 ods. 9 ZFEÚ konštatoval, že všeobecný rozpočet Únie na rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý,
- ponechať v účinnosti akt, ktorým predseda Európskeho parlamentu konštatoval, že všeobecný rozpočet Únie na rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý až do vtedy, kým nebude tento rozpočet s konečnou platnosťou prijatý aktom, ktorý je v súlade so Zmluvami, a to v primeranej lehote odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Francúzska republika sa svojou žalobou domáha zrušenia štyroch aktov, ktoré prijal Európsky parlament v rámci výkonu svojej rozpočtovej právomoci počas dodatočných plenárnych zasadnutí, ktoré sa konali 29. a 30. novembra 2017 v Bruseli.

Prvý a druhý akt, ktorých zrušenie francúzska vláda navrhuje, boli na programe zasadnutí Európskeho parlamentu konaných 29. a 30. novembra 2017 a stanovujú plenárne rozpravy o spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu na rok 2018 a hlasovanie, po ktorom nasledujú vysvetlenia hlasovania o tomto spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu.

Tretí napadnutý akt je legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 30. novembra 2017 o spoločnom návrhu všeobecného rozpočtu.

Nakoniec francúzska vláda navrhuje zrušenie aktu, ktorým predseda Európskeho parlamentu v súlade s článkom 314 ods. 9 ZFEÚ konštatoval, že všeobecný rozpočet na rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý. Ako vyplýva aj zo zápisnice zasadnutia Európskeho parlamentu konaného vo štvrtok 29. novembra 2017, ide o vyhlásenie predsedu Európskeho parlamentu, potom o jeho podpísanie všeobecného rozpočtu, ktoré nasledovalo po hlasovaní o legislatívnom uznesení o všeobecnom návrhu všeobecného rozpočtu.

Francúzska vláda svojim jediným žalobným dôvodom tvrdí, že štyri napadnuté akty treba zrušiť z dôvodu, že sú v rozpore s Protokolom č. 6, ktorý tvorí prílohu ZEU a ZFEÚ a protokolom č. 3, ktorý tvorí prílohu Zmluvy o ESAE, ktoré sa týkajú umiestnení sídiel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie.

Tak z protokolu o umiestnení sídiel inštitúcií, ako aj z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Európsky parlament nemôže vykonávať svoju rozpočtovú právomoc, ktorú mu priznáva článok 314 ZFEÚ, počas dodatočných plenárnych zasadnutí, ktoré sa konajú v Bruseli, ale musí ju vykonávať počas riadnych plenárnych zasadnutí, ktoré sa konajú v Štrasburgu.

Vzhľadom však na to, že napadnutý akt predsedu Európskeho parlamentu nebol spochybnený z dôvodu svojho účelu či obsahu, ale len z dôvodu, že tento akt mal byť prijatý počas riadnych plenárnych zasadnutí konajúcich sa v Štrasburgu, potreba zachovania kontinuity výkonu európskej verejnej služby, ako aj vážne dôvody právnej istoty odôvodňujú podľa francúzskej vlády zachovanie právnych účinkov tohto aktu, a to až do prijatia nového aktu, ktorý je v súlade so Zmluvami.

Odvolanie podané 22. júna 2018: Anthony Andrew King proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) z 10. apríla 2018 vo veci T-810/17, King/Komisia

(Vec C-412/18 P)

(2019/C 44/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Anthony Andrew King (v zastúpení: P. McKenna, solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 22. novembra 2018 Súdny dvor (siedma komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poľsko) 23. augusta 2018 – Dong Yang Electronics sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Vec C-547/18)

(2019/C 44/10)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Dong Yang Electronics sp. z o.o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu